

Бележки към финансовите отчети

1. Значими счетоводни политики

1.1. Корпоративна информация

„ЗД Евроинс“ АД („Дружеството“) е акционерно дружество, регистрирано в Софийски градски съд през 1996 година. Дружеството получава разрешение за общо застраховане през 1998 г. Акциите на Дружеството се търгуват на Българска фондова борса от 2005 година.

Предметът на дейност на Дружеството е общо застраховане. Компанията предлага следните продукти: Застраховка Злополука; Застраховка Заболяване; Застраховка на Сухопътни превозни средства без релсови превозни средства; Застраховка на Релсови превозни средства; Застраховка на товари по време на превоз; Застраховка Пожар и природни бедствия; Застраховка Щети на имущество; Застраховка Гражданска отговорност, свързана с притежаването и използването на моторни превозни средства; Застраховка Обща гражданска отговорност; Застраховка на разни финансови загуби; Застраховка Помощ при пътуване; Застраховка на правни разноски (правна защита), като допълнително покритие на застраховки на други материални интереси.

Специалното законодателство относно дейността на Дружеството се съдържа и произтича основно от Кодекса за застраховането (КЗ). Въз основа на него Дружеството подлежи на регулация от страна на Комисията за финансов надзор (КФН).

1.2. Приложими стандарти

Настоящият финансов отчет е изготвен в съответствие с националното счетоводно законодателство приложимо за застрахователни дружества в България. Дружеството изготвя и представя финансовите си отчети на база на Международните стандарти за финансово отчитане (МСФО), издадени от Съвета по международни счетоводни стандарти (СМСС) и разясненията за тяхното прилагане, издадени от Комитета за разяснение на МСФО (КРМСФО), приети от Европейския съюз (ЕС) и приложими в Република България.

Дружеството е оповестило ефектите от приложение на публикувани Международни стандарти за финансови отчети, които още не са в сила към датата на финансовия отчет и може да имат отношение към дейността на Дружеството.

МФСО все още не съдържат специфични указания относно признаването и оценката на застрахователните договори. За тези случаи Дружеството е прилагало изискванията на българското законодателство с подходящите модификации, за да съответства на принципите на МФСО. В допълнение, Кодексът за Застраховането (КЗ) изисква застрахователите да създават и поддържат застрахователни резерви по ред и методика, определени с наредба на Комисията за финансов надзор. Съгласно КЗ, тези резерви са елемент на счетоводните разходи във финансовия отчет.

Настоящият отчет е изготвен с общо предназначение, при спазването на принципите за действащото предприятие и текущото начисляване.

1.3. Сделки с чуждестранна валута

Финансовият отчет е представен в български лева, която е функционалната валута и валутата на представяне на Дружеството. Сделките в чуждестранна валута първоначално се отразяват във функционалната валута по обменния курс на датата на сделката. Монетарните активи и пасиви в чуждестранна валута се преоценяват във функционална валута по заключителния курс на БНБ към края на отчетния период. Немонетарните активи и пасиви, деноминирани в чуждестранни валути, които се отчитат по справедлива стойност, се отчитат във функционалната валута по курса към датата, към която е определена справедливата стойност.

Курсови разлики, възникващи от превалутирането във функционалната валута, се отчитат в отчета за всеобхватния доход, освен разлики възникващи от превалутирането във функционалната валута на капиталови инструменти на разположение за продажба.

От 1999 година българският лев е с фиксиран курс към Евро.

а) Основи за изготвяне

Финансовите отчети са изготвени съгласно принципа на историческата стойност, освен следните активи и пасиви, които са представени по справедлива стойност: инвестиционни имоти и финансови активи.

1. Значими счетоводни политики, продължение

1.4 Счетоводни допускания за общо застраховане

а. Класификация на застрахователните договори (полици)

Застрахователният договор е договор, по който Дружеството поема значителен застрахователен риск от друга страна (застраховано лице) като се съгласява да компенсира застрахованото лице или друг бенефициент, при специфично неочаквано бъдещо събитие (застрахователното събитие), което влияе неблагоприятно върху застрахованото лице или бенефициента.

Застрахователен е всеки риск, който не е финансов. Финансов риск е рискът, свързан с евентуална бъдеща промяна в един или няколко от следните индекси: лихва, цена на ценна книга, стокови цени, валутен курс, ценови индекс, кредитен рейтинг или индекс или друга променлива. Застрахователните договори могат също да прехвърлят част от финансовия риск.

1.5 Записани застрахователни премии

Записаните брутни премии са премиите по договорите за пряко застраховане или съзастраховане, които са сключени през годината, независимо че премиите могат изцяло или частично да се отнасят за по-късен счетоводен период. Премиите се оповестяват бруто от платимите комисиони на посредници. Спечелената част от записаните премии, включително за неизтеклите застрахователни договори, се признава като приход. Записаните премии се признават към датата на сключване на застрахователния договор. Премиите, платени на презастрахователи, се признават за разход в съответствие с получените презастрахователни услуги.

1.6 Пренос-премийен резерв

Пренос-премийният резерв се състои от частта от записаните брутни премии, която е пресметната, че ще бъде спечелена през следващия или по-нататъшни финансови периоди. Пренос-премийният резерв включва начислените и признати за приход премии през отчетния период, намален с цедираните премии към презастрахователи, които следва да се признаят през следващата финансова година или през последващи финансови периоди. Резервът се пресмята отделно за всеки договор, използвайки пропорционален метод на дневна база. Пренос-премийният резерв се изчислява като нетен от комисионите към посредници, рекламни и други аквизиционни разходи.

1.7 Отложени аквизиционни разходи

Отложените аквизиционни разходи представляват сумата на аквизиционните разходи, приспаднати при изчислението на пренос-премийния резерв. Те се определят като частта от аквизиционните разходи по договорите, действащи към края на отчетния период, заложен като процент в застрахователно-техническия план и отнасящи се за времето между края на отчетния период и датата на която изтича срокът на застрахователния договор. Текущите аквизиционните разходи се признават в пълен размер като разход през отчетния период.

1. Значими счетоводни политики, продължение

1.8 Обезщетения възникнали от общо застраховане и резерви за всящи щети

Обезщетенията, възникнали от общо застраховане включват обезщетения и разходи за обработката им, платими през финансовата година, заедно с изменението в резерва за всящи щети.

Резервът за всящи щети включва резерви, които са формирани в резултат на оценката на Дружеството за крайния разход за уреждане на възникналите щети, които не са платени към датата на Отчета за финансовото състояние, независимо дали са обявени или не, свързаните с тях вътрешни и външни разходи по обработка на щети и съответния нормативен резерв съгласно чл. 8, чл. 8а и чл. 9 от Наредба №27 на КФН.

Всящите щети се оценяват като се преглеждат индивидуалните щети, които са обявени и се начислява резерв за възникнали, но необявени щети, както и ефектът от вътрешни и външни предвидими събития, като промяна в политиката за обработка на щети, инфлация, правни промени, промени в нормативната уредба, минал опит и тенденции. Възстановени обезщетения по презастрахователни договори и вземания от спасено имущество и възстановявания по регресни искове, се показват отделно като активи. Презастрахователните и други възстановими вземания се оценяват по начин, подобен на оценката на всящите щети.

Ръководството счита, че брутният резерв за всящи щети и съответния дял от резерва на презастрахователите са представени справедливо на база на наличната им информация към момента, окончателното задължение ще се променя в резултат на последваща информация и събития и може да се наложи съществена корекция на първоначално начислената сума. Корекциите в резерва за всящи щети, установени в предходни години се отразяват във финансовите отчети за периода, в който са направени корекциите, и се оповестяват отделно, ако са съществени. Методите, които се използват и оценките, които се правят при изчисляване на резерва, се преразглеждат редовно.

1.9 Презастраховане

В обичайната си дейност Дружеството цедира риск към презастрахователите с цел да намали потенциалните си нетни загуби чрез диверсификация на риска. Презастрахователната дейност не отменя директните задължения на Дружеството към застрахованите лица. Презастрахователните активи включват салдото, дължимо от презастрахователни компании за цедирани застрахователни пасиви. Стойностите за възстановяване от презастрахователи се оценяват по начин, подобен на този за резервите за всящи щети или приключените щети, свързани с презастраховани полици.

Премии и щети свързани с тези презастрахователни договори се разглеждат като приходи и разходи по същия начин, по който биха се разглеждали, ако презастраховането беше директна дейност, като се отчита класификацията на продуктите на презастрахователния бизнес.

Цедираните (или приетите) премии и възстановените обезщетения (или платени щети) се представят в отчета за всеобхватния доход и отчета за финансовото състояние като брутни стойности. Договори, при които се прехвърля съществен застрахователен риск, се осчетоводяват като застрахователни договори. Възстановимите суми по тях се признават в същата година, в която е съответната щета.

Премиите по дългосрочни презастрахователни договори се осчетоводяват успоредно с времето на валидност на свързаните с тях застрахователни полици, като се използват предположения, подобни на тези за осчетоводяване на съответните полици.

Възстановимата стойност на вземанията по презастрахователните договори се преглежда за обезценка към всяка дата на Отчета за финансовото състояние. Такива активи се обезценяват, ако съществуват обективни доказателства, в резултат на събитие настъпило след първоначалното му признаване, че Дружеството може да не възстанови всичките дължими суми, и че ефектът от събитието върху сумата, която Дружеството следва да получи от презастрахователя, може да бъде надеждно измерен.

1. Значими счетоводни политики, продължение

1.10 Аквизиционни разходи

В аквизиционните разходи са включени разходите за комисиони на посредници, разходи за участие в резултата, които се начисляват в полза на застрахованите лица при ниска квота на щетимост. Косвените аквизиционни разходи включват разходи за реклама и разходи, произтичащи от сключване или подновяване на застрахователни договори. Аквизиционните разходи се признават като разход през отчетния период, в който са извършени.

1.11 Административни разходи

Административните разходи включват разходи за възнаграждение на персонала и разходи за амортизации на сгради, съоръжения и оборудване, нематериални активи, както и други административни разходи.

1.12 Финансови приходи и финансови разходи

Финансовите приходи и разходи включват инвестиционни и други финансови приходи и разходи. Инвестиционните приходи и разходи включват реализираните приходи или разходи от търговия с финансови активи, нереализираните приходи или разходи от преценка на финансови активи, приходи получени от наеми от инвестиционни имоти, приходи от лихви при инвестиции в дългови ценни книжа и срочни депозити и приходи от дивиденди.

Лихвите по депозити и финансови инструменти се начисляват текущо пропорционално на времевата база, и на базата на ефективния лихвен процент.

Дивидентите от капиталови инвестиции се признават в момента на тяхното получаване.

1.13 Други оперативни приходи и разходи

Другите оперативни приходи представляват приходи от сертификати и франшизи. Другите оперативни разходи съдържат разходи за фондове съгласно местното застрахователно законодателство и отписани вземания.

1.14 Данъчно облагане

Дружеството изчислява текущи и отсрочени данъци в съответствие с действащото законодателство. Текущия данък се изчислява на база финансовия резултат за годината в съответствие със Закона за корпоративното подоходно облагане.

Отсроченият данък се изчислява чрез прилагане на метода на балансовите пасиви върху всички временни разлики между балансовата стойност, съгласно счетоводните отчети и стойностите, изчислени за данъчни цели. Стойността на отсрочения данък се основава на базата на очаквания начин на реализация или уреждане на балансовата стойност на активите и пасивите, като се използват действащи към датата на Отчета за финансовото състояние данъчни разпоредби. Ефектът върху отсрочения данък от промяна на данъчните ставки се отчита в отчета за доходите, с изключение на случаите, когато се отнася до суми, предварително начислени или отчетени директно в собствения капитал.

Отсрочен данъчен актив се признава само до размера, до който е вероятно получаването на бъдещи облагаеми печалби, срещу които може да се оползотворят неизползваните данъчни загуби или данъчен кредит. Отсрочените данъчни активи се намаляват в съответствие с намалението на вероятността за реализиране на данъчни ползи.

Отсрочените данъчни активи и пасиви се нетират, ако съществува правно основание текущите данъчни активи да се компенсират с текущи данъчни пасиви и те са свързани с начисляване на текущи данъци към една и съща данъчна администрация на данъчно задължените лица.

1. Значими счетоводни политики, продължение**1.15 Дълготрайни материални активи****i. Съоръжения и оборудване**

Съоръженията и оборудването се представят по цена на придобиване, намалена с начислената амортизация.

В случаите, при които имоти, сгради, съоръжения и оборудване съдържат компоненти с различен полезен срок, те се отчитат като индивидуални активи в различните групи на имоти, сгради, съоръжения и оборудване.

ii. Последващи разходи

Разходи, направени за подмяната на част от имоти, сгради, съоръжения и оборудване, които са индивидуално отразени счетоводно, включително основни ремонти, се капитализират само в случаите, при които е вероятно Дружеството да получи бъдещи икономически изгоди свързани с активите и при условие че тези изгоди могат да се измерят с достатъчна надеждност. Всички останали разходи се отразяват в отчета за доходите като текущ разход.

1.16 Нематериални активи

Нематериалните активи, придобити от Дружеството, са представени по цена на придобиване, намалена с начислената амортизация и загуби от обезценка.

1.17 Амортизация

Амортизацията се отразява в отчета за приходи и разходи като се начислява на база линейния метод за очаквания срок на използване. Земите не се амортизират. Очакваните срокове за използване са както следва:

• Сгради	25 години
• Компютърно оборудване	2 години
• Транспортни средства	4 години
• Стопански инвентар	7 години
• Софтуер	5 години
• Лицензи	5 години
• Други	7 години

1.18 Инвестиционни имоти

Инвестиционните имоти представляват земи и сгради, държани с цел доходи от наеми или капиталова печалба, или и двете, но не за продажба при обичайната дейност на дружеството, или за използване за предлагане на услуги или административни нужди. Инвестиционните имоти се признават първоначално по цена на придобиване. След първоначалното признаване, Дружеството оценява инвестиционните имоти по справедлива стойност като всяка промяна се отразява като печалба или загуба в Отчета за доходите.

Инвестиционните имоти на дружеството се оценяват всяка година от двама външни независими експерт оценители, които имат подходяща призната професионална квалификация и опит в оценяването на имоти от такъв тип и местоположение. Справедливата стойност отразява действителното състояние на инвестиционния имот и условията на пазара към края на отчетния период, а не към минала или бъдеща дата. Настоящата справедлива стойност се базира на пазарната стойност, която е сумата, за която имота би могъл да бъде разменен в деня на оценяване между желаещ купувач и желаещ продавач при сделка и реална продажба, при която всяка страна е била надеждно осведомена.

1.19 Финансови инструменти

Финансовите активи се класифицират като финансови активи, отчитани по справедлива стойност, финансови активи на разположение за продажба, финансови активи, държани до падеж и кредити и вземания, други инвестиции в капиталови инструменти.

1. Значими счетоводни политики, продължение

1.20 Признаване и оценяване на финансови активи

Дружеството признава финансов актив, когато стане страна по договорните отношения. Всички покупки и продажби на финансовите активи се признават на датата на търгуването, т. е. датата, на която дружеството се ангажира да закупи или продаде актива.

1.20.1 Финансови активи, отчитани по справедлива стойност

Финансови активи, отчитани по справедлива стойност, са финансови активи, които дружество държи предимно с цел извличане на краткосрочни печалби в резултат на промени в справедливата стойност на актива. Към тях се отнасят придобити лихвоносни държавни и корпоративни ценна книжа, както и инвестиции в капиталови инструменти на предприятия, в които дружеството няма контролно или значително участие. При първоначалното им признаване те се оценяват по справедлива стойност, равна на платеното за придобиване на актива.

Последващото оценяване на финансовите активи отчитани по справедлива стойност през печалби и загуби също по справедлива стойност, определена към датата на съставяне на финансовия отчет. Печалбите и загубите, възникващи в резултат на промяна в справедливата стойност на тези активи се признават в отчета за доходите.

Лихвите, получени по време на притежанието на финансовия актив се признават в отчета за доходите като приходи от лихви. Дивидентите от капиталови инструменти се признават в отчета за доходите, когато се установи правото на предприятието да получи плащане.

1.20.2 Кредити и вземания

Кредити и вземания са недеривативни финансови инструменти с фиксирани и определени плащания, които не се котира на активен пазар. Всички кредити и вземания се признават при фактическото отпускане на средствата или при възникване на правото на вземане. Първоначалната им оценка е по справедлива стойност. Последващо се оценяват по амортизирана стойност. Амортизираната стойност е стойността, по която са оценяват финансовите активи при първоначалното им признаване, минус погашенията на главницата, плюс или минус натрупаната амортизация на разликата между стойността при придобиване и стойността на падежа с използване на метода на ефективния лихвен процент и минус всяко намаление вследствие на обезценка и несъбираемост. Печалбите и загубите, възникнали при отписване, обезценка и в процеса на амортизиране на кредитите и вземанията се признават в отчета за доходите в периода на възникването им.

Правото на Дружеството да възстанови от застрахованото лице или от трето лице, отговорно за нанесена вреда, извършено от Дружеството плащане по застрахователен договор се признава като вземане по регрес на датата, на която се установи правото на вземане.

Към всяка отчетна дата Дружеството извършва преглед за наличие на обективни доказателства за обезценка. Сумата на обезценката се определя като разлика между балансовата стойност на актива и настоящата стойност на очакваните бъдещи парични потоци, дисконтирани с първоначалния ефективен лихвен процент за финансовия актив. Сумата на обезценката се признава в отчета за доходите. Ако в следващ период сумата на загубата от обезценка намалее и спадът може по обективен начин да се свърже със събитие, което възниква, след като обезценката е призната, преди това признатите загуби от обезценка се възстановяват. Всяко възстановяване на обезценка се признава в отчета за доходите до размер, в който отчетната стойност на актива не надвишава неговата амортизирана стойност, която би била на датата на възстановяването, ако не е била призната загуба от обезценка.

1. Значими счетоводни политики, продължение**1.20 Признаване и оценяване на финансови активи, продължение****1.20.3 Финансови активи, държани до падеж**

Финансови активи, държани до падеж са активи с фиксирана или установима доходност и фиксиран падеж, които дружеството има намерението и възможността да държи до падеж.

Първоначално тези инструменти се оценяват по справедлива стойност, заедно с всички разходи, директно свързани със сделката по придобиване на актива. Последващото им отчитане е по амортизирана стойност. Печалбите и загубите, възникнали при отписване, обезценка и в процеса на амортизиране на тези актив, се признават в отчета за доходите в периода на възникването им.

Към всяка отчетна дата дружеството извършва преглед за наличие на обективни доказателства за обезценка на кредити и вземанията. Ако такива доказателства са налични, обезценката се признава в отчета за доходите. Сумата на обезценката се определя като разлика между балансовата стойност на финансовите активи държани до падеж и настоящата стойност на очакваните бъдещи парични потоци, дисконтирани с първоначалния ефективен лихвен процент за финансовия актив. Ако в следващ период сумата на загубата от обезценка намалее и спадът може по обективен начин да се свърже със събитие, което възниква, след като обезценката е призната, преди това признатите загуби от обезценка се възстановяват. Всяко възстановяване на обезценка се признава в отчета за доходите до размер, в който отчетната стойност на актива не надвишава неговата амортизирана стойност, която би имал на датата на възстановяването, ако не е била призната загуба от обезценка.

1.20.4 Финансови активи на разположение за продажба

Финансовите активи на разположение за продажба са недеривативни финансови активи, които не са класифицирани като кредити и вземания; инвестиции, държани до падеж или финансови активи, отчитани по справедлива стойност. Към тях се отнасят придобити лихвоносни държавни и корпоративни ценна книжа, както и инвестиции в капиталови инструменти на предприятия, в които дружеството няма контролно или значително участие.

При първоначалното им признаване те се оценяват по справедлива стойност, която включва платеното за придобиване на актива, както и преките разходи по сделката. След първоначалното признаване, финансовите активи, на разположение за продажба се оценяват по справедлива стойност въз основа на пазарни цени. Печалбите и загубите, възникващи в резултат на промяна в справедливата стойност на тези активи се признават като отделен компонент на друг всеобхватен доход, с изключение на загубите от обезценка, които се признават в отчета за доходите. При отписване на финансовия актив натрупаната печалба или загуба, призната преди това в собствения капитал, се отчита в отчета за доходите.

Към всяка балансова дата се прави преценка за наличие на обективни доказателства за обезценка на финансов актив или на група от финансови активи. Когато има обективни доказателства за обезценка и финансовият актив се обезцени, всички приходи или разходи от обезценки натрупани до момента на обезценката в собствения капитал, се признават в отчета за доходите. Сумата на натрупаната печалба или загуба, която се изважда от собствения капитал и се признава в отчета за доходите, е разликата между цената на придобиване (нетно от погашения на главницата и амортизация) и текущата справедлива стойност, минус загубата от обезценка на финансовия актив, призната преди това в печалбата или загубата. Загубите от обезценка, признати първоначално в отчета за доходите, за финансовите активи, класифицирани като на разположение за продажба, се възстановяват по различен начин в зависимост дали инвестицията е в капиталови или дългови инструменти. Ако в последващ период справедливата стойност на тези активи, нарасне и нарастването може обективно да се свърже със събитие, настъпило след признаването на загубата от обезценка, загубата от обезценка при капиталовите инструменти се възстановява в друг всеобхватен доход, а при дълговите инструменти – в отчета за доходите.

1. Значими счетоводни политики, продължение

1.20 Признаване и оценяване на финансови активи, продължение

1.20.5 Други инвестиции в капиталови инструменти

Като други инвестиции в капиталови инструменти Дружеството класифицира инвестиции в капиталови инструменти, които нямат котирана пазарна цена на активен пазар. Инвестиции във финансови инструменти, чиято справедлива стойност не може да бъде надеждно определена се оценяват първоначално и последващо по цена на придобиване.

1.21 Принцип за оценка по справедлива стойност

Справедливата стойност на финансовите инструменти се определя на база пазарни котировки на цената им към датата на отчета за финансовото състояние, без в нея да се включват разходите по осъществяване на сделката. В случай, че такива котировки не съществуват, справедливата стойност на финансовите инструменти се определя чрез ценообразуващи модели или чрез техники на дисконтиране на паричните потоци.

В случаите на използване на дисконтирани парични потоци, прогнозните бъдещи парични потоци се определят на база най-точната преценка на ръководството, а като дисконтов фактор се прилага пазарният процент към датата на отчета за финансовото състояние, приложим за инвестиция със сходни условия и характеристики. При използване на модели за определяне на цената, данните са базирани на пазарни измерители, актуални към датата на отчета за финансовото състояние.

Справедливата стойност на деривативите, които не са търгуеми на пазара се определя като сума, която Дружеството би получило или платило за прекратяване на договора към датата на отчета за финансовото състояние, предвид съществуващите пазарни условия и платежоспособност на нейните контрагенти.

1.22 Отписване на финансови активи

Дружеството отписва финансов актив (или част от финансов актив, когато това е приложимо), когато:

- договорните права върху паричните потоци от актива са изтекли;
- дружеството е запазило правото за получаване на паричните потоци от актива, но е поело договорно задължение за плащане на всички събрани парични потоци, без съществено отлагане, на трета страна по сделка за прехвърляне;
- дружеството е прехвърлило договорните права за получаване на паричните потоци от актива, при което:
 - дружеството е прехвърлило в значителна степен всички рискове и ползи от собствеността върху финансовия актив; или
 - дружеството нито е прехвърлило, нито е запазило в значителна степен всички рискове и изгоди, свързани с актива, но е загубило контрол върху него.

При отписване на финансов актив на разположение за продажба натрупаният за него преоценъчен резерв се изважда от собствения капитал и се признава в отчета за доходите.

1.23 Представяне на нетна база

Финансовите активи и пасиви могат да се представят нетно в отчета за доходите тогава и само тогава, когато Дружеството има правното основание да нетира сумите и има намерение или да ги уреди на нетна база или да реализира актива и да уреди пасива едновременно с това.

Приходите и разходите могат да се представят на нетна база, само ако се позволява от счетоводните стандарти или ако възникват от подобни по характер транзакции.

1.24 Застрахователни и други вземания

Застрахователните и други вземания се отчитат по цена на придобиване намалени с разходи за обезценка. Разходите за обезценка на несъбираеми вземания се признават в отчета за доходите.

1. Значими счетоводни политики, продължение

1.25 Парични средства и парични еквиваленти

Паричните средства и еквиваленти включват пари в каса, по разплащателни сметки в банки и депозити с падеж до 90 дни.

1.26 Провизии

Дружеството признава провизия, когато има правно или конструктивно задължение, в резултат на минали събития и е вероятно, че за погасяването му ще е необходим изходящ паричен поток. Ако ефектът е съществен, провизиите се определят чрез дисконтиране на бъдещите парични потоци с дисконтов процент преди данъчно облагане, който отразява текущата пазарна оценка за стойността на парите във времето и специфичните рискове за съответния пасив.

1.27 Търговски и други задължения

Търговските и други задължения се отчитат по цена на придобиване.

1.28 Доходи на персонала

1.28.1 Планове с дефинирани вноски

План с дефинирани вноски е план за доходи след напускане, според който дружество плаща вноски на друго лице и няма никакви правни или конструктивни задължения да плаща допълнителни суми след това. Правителството на България носи отговорността за осигуряването на пенсии по планове за дефинирани вноски. Разходите по ангажимента на Дружеството да превежда вноски по плановете за дефинирани вноски, се признават в печалби и загуби текущо.

1.28.2 Планове с дефинирани доходи

План с дефинирани доходи е план за доходи след напускане, различен от план с дефинирани вноски. Нетното задължение на Дружеството за планове с дефинирани доходи се изчислява като се прогнозира сумата на бъдещите доходи, които служителите са придобили в замяна на своите услуги в текущия и предходни периоди; и този доход се дисконтира, за да се определи неговата настояща стойност.

Дружеството има задължение за изплащане на доход при напускане на тези свои служители, които се пенсионира в съответствие с изискванията на чл. 222, § 3 от Кодекса на Труда (КТ) в България. Съобразно тези разпоредби на КТ, при прекратяване на трудовия договор на служител придобил право на пенсия, работодателят му изплаща обезщетение в размер на две месечни брутни работни заплати. В случай, че работникът или служителят има натрупан стаж от 10 и повече години към датата на пенсиониране, обезщетението е в размер на шест месечни брутни работни заплати. Към датата на Отчета за финансовото състояние ръководството оценява приблизителния размер на потенциалните разходи за всички служители на база на доклад, изготвен от актюер чрез използването на метода на прогнозните кредитни единици.

Дружеството признава всички актюерски печалби и загуби възникващи от плана за дефинирани доходи в разходи за персонала в печалби и загуби.

1.28.3 Доходи при прекратяване

Доходи при прекратяване се признават като разход, когато Дружеството се е ангажира ясно, без реална възможност за отказ, с официален подробен план, с който или да прекрати работни отношения преди нормалната дата на пенсиониране, или да предостави обезщетения при прекратяване, в резултат на предложение, направено за насърчаване на доброволното напускане. Доходи при прекратяване за доброволно напускане са признати като разход, ако Дружеството е отправила официално предложение за доброволно прекратяване, и е вероятно, че офертата ще бъде приета, а броят на приелите може да се оцени надеждно. Ако обезщетения се дължат за повече от 12 месеца след края на отчетния период, те се дисконтират до тяхната настояща стойност.

1. Значими счетоводни политики, продължение

1.28 Доходи на персонала, продължение

1.28.4 Краткосрочни доходи на наети лица

Задължения за краткосрочните доходи на наети лица се оценяват по недисконтирана база и са отчетени като разход когато свързаните с тях услуги се предоставят. Пасив се признава за сумата която се очаква да бъде изплатена по краткосрочен бонус в пари или планове за разпределение на печалбата, ако Дружеството има правно или конструктивно задължение да заплати тази сума като резултат от минали услуги, предоставени от служител, и задължението може да се оцени надеждно. Дружеството признава като задължение недисконтираната сума на оценените разходи по платен годишен отпуск, очаквани да бъдат заплатени на служителите в замяна на труда им за изминалия отчетен период.

1.29 Отчитане на договори по финансов лизинг

Лизингов договор се класифицира като финансов, когато рисковете и изгодите, свързани със собствеността върху актива в значителна степен се прехвърлят върху наемателя. Всички останали договори се класифицират като оперативен лизинг.

Активите, придобити чрез финансов лизинг, се признават по по-ниската от тяхната справедлива стойност към датата на придобиване или настоящата стойност на минималните лизингови плащания. Съществуващото задължение към лизингодателя се представя в отчета за финансовото състояние на Дружеството като други задължения. След първоначалното признаване активът се осчетоводява в съответствие със счетоводната политика, приложима за този актив.

1.30 Обща рамка за финансово отчитане

Този финансов отчет е изготвен във всички съществени аспекти, в съответствие с Международните стандарти за финансово отчитане (МСФО), издадени от Съвета по международни счетоводни стандарти (СМСС) и разясненията за тяхното прилагане, издадени от Комитета за разяснение на МСФО (КРМСФО), приети от Европейския съюз (ЕС) и приложими в Република България.

Приемането на изменения към съществуващи стандарти не е довело до промени в счетоводната политика на Дружеството.

2.Счетоводни преценки

2.1 Счетоводни допускания за общо застраховане

Преценките на Дружеството за предявените и непредявените претенции и определянето на застрахователните резерви и възстановимата стойност на дела на презастрахователя се преглеждат и обновяват постоянно, като корекциите от този преглед се отразяват в отчета за доходите на Дружеството. Процесът се основава на основното допускане, че миналият опит, коригиран с ефекта от текущите обстоятелства и тенденции, е подходяща основа за предвиждане на ефекта от бъдещите събития.

2.2 Отчитане по сегменти

Дружеството не отчита информация по оперативни сегменти, тъй като преобладаващия източник на рискове и възвръщаемост е общо застраховане, няма един отделен външен клиент, приходите от който да възлизат на повече от 10%, както и дружеството извършва своята дейност на територията на страната. Ако в бъдеще този факт се промени и дружеството представя във финансовите си отчети оперативни сегменти, то те ще бъдат определени и представени в съответствие с изискванията на МСФО 8 *Оперативни сегменти*.

3. Управление на застрахователния риск

3.1. Цели и политики при управление на застрахователния риск

Основната застрахователна дейност, извършвана от Дружеството, е да поема риска от загуба от лица или организации, които са преки субекти на риска. Такива рискове могат да бъдат свързани с недвижимо имущество, отговорности, живот, злополуки със здравето, финансови или други рискове, произтичащи от дадено застрахователно събитие. Дружеството е изложено на несигурност, свързана с времето и размера на щетите по договора. Дружеството също така е изложено на пазарен риск чрез застрахователните и инвестиционните си дейности. Дружеството управлява застрахователния си риск чрез ограничения на застрахователните лимити, процедури за одобряване на транзакции, които включват нови продукти или които надвишават определените лимити, методи за ценообразуване, централизирано управление на презастраховането и мониторинг на възникващите въпроси.

Дружеството използва няколко метода за оценка и контрол на застрахователния риск както за индивидуалните видове застраховани рискове, така и за общите рискове. Теорията на вероятността се прилага при ценообразуването и провизирането на портфейла от застрахователни полици. Основният риск се състои в това че честотата и размера на щетите надхвърлят очакваните. Застрахователните събития са произволни по своята природа и действителният брой и мащаб на събитията през всяка една година може да варира от очакваните, изчислените чрез обичайните статистически техники.

3.2. Стратегия по сключване на полиците

Стратегията на Дружеството за сключване на полици има за цел постигането на разнообразие, за да се осигури балансиран портфейл, и се основава на голям портфейл от сходни рискове няколко години подред, който като такъв се очаква да намали вариациите в резултата.

Стратегията за сключване на полици е представена в годишния бизнесплан, който включва класовете бизнеси, които се застраховат. Тази стратегия се прилага към отделните застрахователни посредници посредством подробни инструкции за сключване на полици, които включват лимити, които всеки посредник трябва да спазва според класа и размера на бизнеса, територията и отрасъла, за да постигне подходящо ниво на риска в рамките на портфейла. В голямата си част договорите по общо застраховане са годишни и застрахователите имат правото да откажат подновяване или да променят условията на договора при подновяването му.

3. Управление на застрахователния риск, продължение

3.3. Презастрахователна стратегия

Дружеството презастрахова част от рисковете, които записва, за да контролира експозициите си към загуби и да защитава капиталовите си ресурси. Дружеството сключва пропорционални презастрахователни договори за основните бизнес линии и непропорционални презастрахователни договори за големите отговорности и катастрофични рискове, за да намали нетната експозиция. Освен това, на застрахователите е разрешено да сключват договори за факултативно презастраховане при определени специфични обстоятелства. Всички договори са предмет на предварително одобрение и общата сума за факултативно презастраховане се наблюдава от Ръководството.

Пасивното презастраховане съдържа кредитен риск и активите по презастраховане се осчетоводяват като се извадят разходите за обезценки в резултат на случаи на неплатежоспособност и несъбираеми суми. Дружеството сключва застрахователните договори с несвързани презастрахователи с цел контролиране на експозицията за евентуални загуби от едно събитие.

За оптимизиране на разходите и увеличаване на подписваческия капацитет Евроинс Иншурънс груп ЕАД организира вътрешногрупови презастрахователни договори, по които Евроинс България е презастраховател:

Освен вътрешногруповите сделки по активно презастраховане през 2013 Дружеството сключи с Кю Би И Интернешънъл Иншурънс Лимитед – клон София договор за презастраховане и последващо прехвърляне, при изпълнение на определени условия на застрахователно портфолио.

3.4. Условия на застрахователните договори

Условията на застрахователните договори, които имат материален ефект върху сумата, времето и несигурността от бъдещи парични потоци, произтичащи от застрахователните договори са изложени по-долу. Дружеството работи по утвърдения списък на Комисията за финансов надзор с разрешени застраховки, които са групирани в 18 групи. Оценката за основните продукти на Дружеството и методите на управление на свързаните със застрахователните продукти рискове са представени както следва:

3.4.1. Общозастрахователни договори – Автомобилно застраховане

„ЗД Евроинс“ АД сключва застраховки „Каско“, „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, „Зелена Карта“ и „Злополука на местата в МПС“ за България и чужбина. Покриваните рискове обхващат в най-пълна степен нуждите от застрахователно покритие на собствениците, ползвателите и държателите на МПС. Териториалният обхват на застраховките включва цяла Европа. Извършва се стриктна селекция на риска чрез функциониращата система за издаване и съхраняване на информацията за сключените застрахователни договори.

3.4.2. Общозастрахователни договори – Каско

Дружеството сключва застрахователни договори за застраховка Каско на моторни превозни средства. Застраховката Каско на автомобилите застрахова превозните средства на застрахованите лица срещу щети, причинени от пътнотранспортно произшествие, природно бедствие или злоумишлени действия на трети лица, както и кражба. Възвръщаемостта на капитала при този продукт произтича от общите премии, начислявани на застрахованите лица минус сумите, заплащани за покриването на щети и разходи, начислени от Дружеството.

Събитието, което предизвиква щети по автомобилите обикновено възниква внезапно (като ПТП, природни бедствия, кражба и др.) и причината се определя лесно. Дружеството ще бъде уведомено бързо и щетата ще бъде уредена без закъснение. Бизнесът с Каско застраховките следователно се класифицира като „краткотраен“, което означава, че влошаването на разходите и възвръщаемостта на инвестициите ще бъде от несъществено значение. Това контрастира с „дълготрайните“ класове, където отнема повече време да се определи окончателния разход за щетата и това прави разходите и възвръщаемостта на инвестициите значително по-съществени.

3. Управление на застрахователния риск, продължение

3.4. Условия на застрахователните договори, продължение

3.4.3. Управление на рисковете

Ключовите рискове свързани с този продукт са рискът от сключване, от конкуренция, и рискът от щети (включително променливото проявление на риска под влияние на способностите на водача и на другите участници в движението). Дружеството също така е изложено на риска от злоумишлени действия от страна на застрахованите лица.

Рискът от сключване е този, при който Дружеството не начислява различни премии за различните автомобили, които застрахова. Рискът по дадена полица ще варира според много фактори като – марка на автомобила, къде се управлява автомобила, стаж на водача. За застраховка Каско на МПС се очаква да има голям брой застраховани обекти със сходни рискови профили. Изчисляването на премия, съизмерима с риска за тези полици, ще бъде субективно и следователно рисково.

Дружеството е изложено на риск застрахованият да прави неверни или невалидни искове, или да завишава сумата, изискуема след претърпяване на загуба. Това до голяма степен обяснява защо икономическите условия са свързани с това колко е печеливш каско портфейла.

Застрахователният риск се управлява основно чрез разумно ценообразуване, дизайн на продукта, избор на риска, подходяща инвестиционна стратегия, рейтинговане и презастраховане. По тази причина Дружеството следи и реагира на промени в общата икономическа и търговска среда, в която извършва своята дейност.

3.4.4. Общозастрахователни договори – Обща гражданска отговорност

Дружеството сключва застраховка Обща гражданска отговорност. При тези договори се изплаща парична компенсация за телесна повреда на служители или на членове на обществото. Общата отговорност се счита за дълъг процес, тъй като финализирането и уреждането на искове през годината на възникване на щетата отнема сравнително дълго време. Срокът за отчитане и уреждане на щети е функция от специфично осигуреното покритие, юрисдикцията и провизиите на специфичната политика като самозадържане. Има многобройни компоненти, които са в основата на застраховката обща гражданска отговорност.

Тази линия бизнес обикновено е най-големия източник на несигурност по отношение на провизиите на щетите. Основно несигурността в оценката на тази провизия се обяснява с дългия времеви интервал в отчитането (т.е. времето между покритото застрахователно събитие и действителното предявяване на щетата), броя на участващите страни, дали покритото „събитие“ се ограничава до един времеви период или се разпростира върху няколко времеви периода, включените възможни суми (в индивидуалните предявявания на щети), дали тези щети са били разумно предвидими и дали са имали за цел да бъдат покрити във времето, когато са били сключени договорите (т.е. потенциал за оспорване на покритието), и възможността за масово предявяване на щети. Щетите с по-дълги времеви интервали в оповестяването водят до по-голям вътрешно присъщ риск. Това важи с особена сила за предявените щети с по-дълъг срок на изискуемост, особено там където съдебните органи са взели решение покритието да се простира в няколко години, т.е. включва няколко защитника (и техните застрахователи и презастрахователи) и многобройни полици (като по този начин увеличават включените възможни суми и сложност на уреждане на претенции). Щети с по-дълги срокове на изискуемост също повишават потенциалния времеви интервал на признаване, т.е. интервала между подписването на вид полица на един конкретен пазар и признаването, че такива полици имат латентна експозиция за обезщетения.

3. Управление на застрахователния риск, продължение

3.4. Условия на застрахователните договори, продължение

3.4.5. Общозастрахователни договори – Имущество

Дружеството сключва имуществени застрахователни договори в цялата страна. Застраховката имущество застрахова до някакъв лимит или покритие, лицата срещу загуба или повреда на тяхното собствено имущество и вредите, причинени от прекъсване в бизнеса, произтичащо от тази щета.

Възвръщаемостта на капитала при този продукт произтича от общите премии, начислявани на застрахованите лица минус сумите, заплащани за покриването на щети и разходите, начислени от Дружеството.

Събитието, което предизвиква обезщетение за повреда на сгради или имущество обикновено възниква внезапно (като при пожар и обир с взлом) и причината се определя лесно. Щетата в този случай ще бъде оповестена бързо и може да се уреди без забавяне. Бизнесът със застраховки имущество следователно се класифицира като „краткотраен“, което означава, че влошаването на разходите и възвръщаемостта на инвестициите ще бъде от несъществено значение. Това контрастира с „дълготрайните“ класове, където отнема повече време да се определи окончателния разход за щетата и това прави разходите и възвръщаемостта на инвестициите значително по-съществени.

Ключовите рискове свързани с този продукт са риска от сключване, от конкуренция, и риска от щети (включително променливото проявление на риска от природни бедствия). Дружеството е изложено на риска от злоумишлено действия от страна на застрахованите лица.

Рискът от сключване е този, при който Дружеството не начислява различни премии, в съответствие с различните имуществена, които застрахова. Рискът по дадена полица ще варира според много фактори като местоположение, мерки за сигурност на мястото, възраст на имуществото и др. За застраховка на домашно имущество се очаква да има голям брой застраховани обекти със сходни рискови профили. Това, обаче, не важи за стопански дейности. Много предложения за застраховане на търговски обекти се състоят от уникална комбинация от местоположение, вид бизнес и мерки за сигурност. Изчисляването на премия, съизмерима с риска за тези полици, е субективно и следователно рисково. Класовете имоти са изложени на риска застрахованият да прави неверни или невалидни иски, или да завишава сумата, изискуема след претърпяване на загуба. Това до голяма степен обяснява защо икономическите условия са свързани с това колко е печеливш портфейла от имущество. Застрахователният риск се управлява основно чрез разумно ценообразуване, дизайн на продукта, избор на риска, подходяща инвестиционна стратегия, рейтинговане и презастраховане. Дружеството следователно следи и реагира на промени в общата икономическа и търговска среда, в която извършва своята дейност.

3. Управление на застрахователния риск, продължение

3.5. Концентрации на застрахователни рискове

Имуществото е обект на множество рискове, включително кражба, пожар, бизнес прекъсване и метеорологични условия. Обезщетенията за явления като бури, наводнения, срутвания, пожари, експлозии, и повишаващото ниво на престъпността възникват в регионален мащаб, което означава, че Дружеството управлява разпределението на географския си риск много внимателно. В случай на земетресение, Дружеството очаква портфейла от недвижими имоти да включва високи искиове за структурни щети на недвижими имоти и големи искиове поради смущения в бизнеса, докато транспортните връзки не функционират и имотът е затворен, поради ремонт. Дружеството приема общата рискова експозиция, която е готово да поеме в определени територии за редица събития като природни бедствия. Текущата агрегирана позиция се контролира по време на подписването на даден риск и се изготвят месечни отчети, които показват ключовите концентрации, на които Дружеството е изложено. Дружеството използва различни моделиращи инструменти, за да контролира концентрацията и да симулира загуби от катастрофи, за да измери ефективността на презастрахователните програми и нетната рискова експозиция на Дружеството. През годината се провеждат „стрес“ и „сценарийни“ тестове с помощта на тези модели.

Най-голямата вероятност за значителни загуби на Дружеството произтича от катастрофични събития като наводнения, повреди, щети от бури или земетресения. Дружеството управлява риска чрез сключване на презастрахователни договори.

Становището на ръководството по отношение концентрацията на риск е, че са положени усилия за еднакво териториално разпределение на застрахованите имуществва. Системно се извършва оценка на риска от страна на Директор „Презастраховане“ и се наблюдава акумулацията на застрахователни суми по региони. Ръководството не счита, че към 31 декември 2014 г. има съществени концентрации на застрахователен риск в портфейла на Дружеството.

3.6. Финансов риск

Транзакции с финансови инструменти могат да доведат до това Дружеството да поеме допълнителни финансови рискове. Те включват: пазарен риск, кредитен риск, ликвиден риск и презастрахователен риск. Всеки от тези рискове е описан по-долу.

3.6.1. Пазарен риск

Пазарният риск може да бъде описан като риск от промяна в справедливата стойност на един финансов инструмент, дължаща се на промяна в лихвените проценти, цените на капиталови инструменти или обменните валутни курсове.

3.6.1.2. Съответствие между активите и пасивите

Дружеството активно управлява активите си като използва подход, който балансира качество, диверсификация, съответствие между активите и пасивите, ликвидност и възвръщаемост на инвестициите. Целта на инвестиционния процес е да оптимизира инвестиционния доход, коригиран с риска, като гарантира, че активите и пасивите се управляват на база на паричен поток и продължителност.

Дружеството управлява паричния поток и инвестициите като определя приблизително сумите и времето на постъпления от застрахованите и на плащания на застрахователните задължения. Този процес е присъщо субективен и може да повлияе на способността на Дружеството да постигне целите за управление на активите и пасивите.

3.6.2 Лихвен риск

Излагането на Дружеството на пазарен риск за промени в лихвения процент е концентрирано в инвестиционния му портфейл и в по-малка степен в дълговите му задължения. Промени в инвестиционните стойности, дължащи се на промени в лихвените проценти, обаче, се компенсират отчасти от съответствените промени в икономическата стойност на застрахователните резерви и дълговите задължения. Дружеството контролира тази експозиция чрез периодичен преглед на своите активни и пасивни позиции. Дружеството също така е изложено на риска от промени в бъдещите парични потоци от ценни книжа с фиксиран доход, произтичащи от промени в пазарните лихвени проценти.

3. Управление на застрахователния риск, продължение**3.6.3 Валутен риск**

Дружеството е изложено на валутен риск чрез разплащанията в чуждестранна валута. Дружеството няма инвестиции в чужбина. В резултат от въвеждането на валутния борд в България, българската валута е обвързана с Еурото. Тъй като валутата, използвана във финансовите отчети е Български лев, резултатите отразени в тях се влияят от промени в обменните курсове на валути различни от Лев и Евро. В резултат от експозициите на Дружеството в чужда валута възникват печалби и загуби, които са отразени в отчета за приходите и разходите. Тези експозиции съставляват паричните активи на Дружеството, които не са деноминирани във валутата, използвана във финансовите отчети на Дружеството. В случаите, когато местната валута е изложена на значителен валутен риск, управлението му се постига чрез инвестиции в депозити деноминирани Евро. Компанията няма задължения, деноминирани в чуждестранна валута, различна от Евро и USD. Основна част от задълженията на Дружеството са деноминирани в български лева и евро.

3.7. Управление на капитала

Стремежът на ръководството е в дружеството да се управлява и поддържа силна капиталова база така, че да се държи високо ниво на доверие на инвеститорите от една страна, и да има достатъчно собствени средства за покриване границата на платежоспособност от друга. Ръководството на дружеството се стреми да постигне висока възвращаемост на капитала, като в същото време балансира нивото на възвръщаемост и нивото на поетите рискове чрез постигане на балансиран застрахователен портфейл. Важен момент в управлението на капитала и поддържане на добър коефициент на покритие на границата на платежоспособност е оценката на щетите, тъй като финансовите резултати са най-чувствителни към промяната на квотата на щетимост.

Освен това следването на стриктна, консервативна политика на инвестиране на собствените средства в нискорискови държавни ценни книжа, корпоративни облигации и банкови депозити, допринася за реализирането на нискорискова, постоянна и сигурна възвръщаемост на капитала. През годината не е имало промени в подхода за управление на капитала на дружеството.

4. Записани бруто премии

Общо застраховане	2015	2014
Каско на МПС	21 270	14 876
Гражданска отговорност на автомобилистите и Зелена карта	42 985	25 649
Имуществени застраховки	11 575	9 715
Селскостопанско застраховане	2 099	1 155
Злополука и заболяване	4 717	2 808
Карго	2 471	2 517
Отговорности	1 589	1 273
Други	2 556	604
Записани бруто премии - общо застраховане	89 262	58 597
Промяна в брутният размер на пренос-премийния резерв	(3 436)	10 230
Брутни спечелени премии	85 826	68 827
Минус: отстъпени премии на презастрахователи	(5 303)	(5 973)
Промяна в дела на презастрахователи в пренос-премийния резерв	2 342	1 720
Спечелени премии, отстъпени на презастрахователи	(2 961)	(4 253)
Нетни спечелени премии	82 865	64 574

5. Приходи от такси и комисиони

	<u>2015</u>	<u>2014</u>
Комисиони получени от презастрахователи	664	1 211
Други приходи от презастрахователи	235	146
Общо приходи от такси и комисионни	<u>899</u>	<u>1 357</u>

6. Финансови приходи

	<u>2015</u>	<u>2014</u>
Приходи от лихви при инвестиции в ценни книжа и депозити	284	521
Приходи от дивиденди при инвестиции в капитали	6	19
Приходи от наеми при инвестиции в имоти	153	153
Приходи от преоценка на активи по справедлива стойност	1 629	3 195
Приходи от продажба на финансови активи	113	416
Други финансови приходи	12	2
Общо финансови приходи	<u>2 197</u>	<u>4 306</u>

7. Други оперативни приходи

	<u>2015</u>	<u>2014</u>
Други приходи	442	137
Общо други оперативни приходи	<u>442</u>	<u>137</u>

8. Настъпили щети, нетни от презастраховане

	<u>2015</u>	<u>2014</u>
Изплатени щети през текущата година, разходи за обработка и предотвратяване на щети	(45 734)	(40 663)
Промяна в резерв за висящи щети	(18 818)	(14 832)
Получени обезщетения от презастрахователи	2 623	1 600
Изменение на дела на презастрахователите в резерва за предстоящи плащания	14 332	16 341
Приходи от регреси, нетно	1 045	801
Общо настъпили щети, нетни от презастраховане	<u>(46 552)</u>	<u>(36 753)</u>

9. Аквизиционни разходи

	<u>2015</u>	<u>2014</u>
Комисиони и участие в резултата	(10 626)	(8 201)
Преки /Комисионни и участие в резултата/активно презастраховане	(6 288)	(1 061)
Разходи за реклама и маркетинг	(531)	(352)
Други аквизиционни разходи (индиректни)	(45)	(278)
Общо аквизиционни разходи	<u>(17 490)</u>	<u>(9 892)</u>

10. Административни разходи

	<u>2015</u>	<u>2014</u>
Разходи за материали	(778)	(733)
Разходи за външни услуги	(5 801)	(5 210)
Разходи за амортизация	(314)	(325)
Възнаграждение на персонала	(5 809)	(5 442)
Други	(515)	(453)
Общо административни разходи	<u>(13 217)</u>	<u>(12 163)</u>

11. Финансови разходи

	<u>2015</u>	<u>2014</u>
Разходи за лихви	(184)	(103)
Загуби от преценка на финансови активи	(1 253)	(3 927)
Загуби от продажба на финансови активи	(177)	(102)
Разходи за управление на инвестициите	(60)	(90)
Други финансови разходи	(157)	(200)
Общо финансови разходи	<u>(1 831)</u>	<u>(4 422)</u>

12. Други оперативни разходи

	<u>2015</u>	<u>2014</u>
Разходи за Гаранционен фонд	(1 559)	(1 559)
Отписани вземания по застрахователни полици	(4 0170)	(5 639)
Други	(653)	(1 506)
Общо други оперативни разходи	<u>(6 382)</u>	<u>(8 704)</u>

13. Други приходи / (разходи)

	<u>2015</u>	<u>2014</u>
Нетен приход от продажба на активи	20	0
Други неоперативни приходи	5	23
Други неоперативни разходи	(53)	(138)
Общо други приходи (разходи)	<u>(28)</u>	<u>(115)</u>

14. Отсрочени данъци

Отсрочените данъчни активи/пасиви се пресмятат на базата на временни разлики между данъчната основа и балансовата стойност на активите и пасивите с ефективна данъчна ставка от 10 процента, в сила от 1 януари 2007 г. Салдата на отложените данъци върху приходите са както следва:

	<u>Активи</u> <u>2015</u>	<u>Пасиви</u> <u>2015</u>	<u>Нетни активи/пасиви</u> <u>2015</u>
Имоти, машини, съоръжения и оборудване		(52)	(52)
Задължения към персонала за неизползвани отпуски и обезщетения при пенсиониране	30		30
Начислени доходи на физически лица	4		4
Данъчна загуба	193		193
Нетни отсрочени данъчни активи / пасиви	<u>227</u>	<u>(52)</u>	<u>175</u>

15. Нематериални активи

	Софтуер	Други	Общо
Отчетна стойност			
Салдо към 1 януари 2014	1 352	-	1 352
Придобити	97	-	97
Салдо към 31 декември 2014	<u>1 449</u>	<u>-</u>	<u>1 449</u>
Амортизация и загуби от обезценка			
Салдо към 1 януари 2014	(1 310)	-	(1 310)
Амортизация за годината	(23)	-	(23)
Салдо към 31 декември 2014	<u>(1 333)</u>	<u>-</u>	<u>(1 333)</u>
Балансова стойност			
Салдо към 1 януари 2014	42	-	42
Салдо към 31 декември 2014	<u>116</u>	<u>-</u>	<u>116</u>
Отчетна стойност			
Салдо към 1 януари 2015	1 449	-	1 449
Придобити	59	-	59
Салдо към 30 септември 2015	<u>1 508</u>	<u>-</u>	<u>1 508</u>
Амортизация и загуби от обезценка			
Салдо към 1 януари 2015	(1 333)	-	(1 333)
Амортизация за периода	(29)	-	(29)
Салдо към 30 септември 2015	<u>(1 362)</u>	<u>-</u>	<u>(1 362)</u>
Балансова стойност			
Салдо към 1 януари 2014	116	-	116
Салдо към 30 септември 2015	<u>146</u>	<u>-</u>	<u>146</u>

16. Имоти, машини, съоръжения и оборудване

	Сгради и земи	Машини и оборудване	Транспортни средства	Стопански инвентар	Общо
Отчетна стойност					
Към 1 януари 2014		1 658	3 798	1 083	6 539
Придобивания		3	-	4	7
Излезли от употреба			(41)		(41)
Към 31 декември 2014		1 661	3 757	1 087	6 505
Амортизация					
Към 1 януари 2014		(1 368)	(3 280)	(791)	(5 439)
Амортизация през годината		(142)	(206)	(51)	(400)
Отписана амортизация на излезли от употреба			7		7
Към 31 декември 2014		(1 510)	(3 479)	(842)	(5 831)
Нетна балансова стойност					
Салдо към 1 януари 2014		290	518	292	1 100
Салдо към 31 декември 2014		150	279	245	674
Отчетна стойност					
Към 1 януари 2015		1 661	3 757	1 087	6 505
Придобивания		106	280	6	392
Излезли от употреба		(19)	(86)	(77)	(182)
Към 30 септември 2015		1 748	3951	1 016	6 715
Амортизация					
Към 1 януари 2015		(1 510)	(3 479)	(842)	(5 831)
Амортизация през годината		(105)	(153)	(27)	(286)
Отписана амортизация на излезли от употреба		-	81	-	81
Към 30 септември 2015		(1 615)	(3 551)	(870)	(6 036)
Нетна балансова стойност					
Салдо към 1 януари 2015		151	279	245	675
Салдо към 30 септември 2015		133	400	146	679

17. Инвестиционни имоти

	<u>2015</u>	<u>2014</u>
Салдо към 1 януари	6 815	6 815
Придобивания	-	-
Отписвания	-	-
Преоценка	-	-
Салдо към 30 септември	<u>6 815</u>	<u>6 815</u>

18. Финансови активи

	<u>2015</u>	<u>2014</u>
Регистрирани за търгуване на борсата	21 736	16 168
Капиталови инвестиции	21 736	16 168
Държавни ценни книжа	6 490	515
Корпоративни облигации	1 101	1 455
Дългови ценни книжа	7 591	1 970
Открити инвестиционни фондове	170	163
Инвестиционни фондове	170	163
Депозити в банки	5 180	4 742
Депозити и други вземания	5 180	4 742
Общо финансови активи	34 677	23 043

19. Вземания и други активи

	<u>2015</u>	<u>2014</u>
Вземания от директно застраховане	31 980	28 379
Вземания от презастрахователи или седанти	14 746	15 685
Вземания от регреси	5 052	5 935
Други вземания	14 039	3 198
Краткосрочни активи	115	191
Общо вземания и други активи	65 932	53 388

20. Парични средства и парични еквиваленти

	<u>2015</u>	<u>2014</u>
Парични средства в каса	1 991	1 787
Разплащателни сметки	659	453
Депозити до 90 дни	2 350	12 048
Общо парични средства и парични еквиваленти	5 000	14 288

21. Застрахователни резерви

	2015			2014		
	Бруто	ване	Нетно	Бруто	оване	Нетно
Пренос-премиен резерв	35 135	(14 149)	20 986	31 699	(11 807)	19 892
в т.ч. от активно презастраховане	2 430		2 430	626		626
Резерв за неизтекли рискове	262	-	262	262	-	262
Резерв за възникнали, но необявени щети	37 278	(24 141)	13 138	35 920	(18 098)	17 822
в т.ч. от активно презастраховане	1 357		1 357	-		-
Резерв за предявени, но неприключени щети	73 617	(34 650)	38 967	56 157	(26 360)	29 797
в т.ч. от активно презастраховане	14 431		14 431	768		768
Запасен фонд по застраховка кредити	116	-	116	116	-	116
Общо застрахователни резерви	146 408	(72 939)	73 469	124 154	(56 265)	67 889

Допускания за определяне на застрахователни резерви

Процесът, използван за определяне на допусканията е предназначен за изчисляване на неутралните приблизителни оценки на най-вероятния или очакван изход. Източниците на информация, които се използват за допусканията са вътрешно изготвени като се използват задълбочени проучвания, които се провеждат годишно. Допусканията се проверяват, за да се постигне съответствие с наблюдаваните пазарни цени или друга публикувана информация. За допусканията се използва най-вече информацията от текущите тенденции и в случаите, при които има недостатъчна информация за изготвянето на надеждна оценка на развитието на щетите, се правят по-предпазливи допускания.

Характерът на бизнеса затруднява точното определяне на вероятния изход от определена щета и цялостния размер на предявените щети. Всяка предявена щета се преглежда поотделно поради обстоятелствата, наличната информация от експерти по щети и историческите данни за размера на подобни щети. Оценка на щети се преглеждат и обновяват редовно при наличие на нова информация. Резервите са на база текущата налична информация.

Окончателния размер на активите, обаче, може да се различава в резултат на последващи събития и катастрофични случаи. Влиянието на много обстоятелства, които определят крайния разход за уреждане на щетите, е трудно да се предвиди. Трудностите при оценка на резервите се различават при отделните класове бизнес в зависимост от застрахователните договори, сложността, обема и значението на щетите, установяване датата на възникване на щетата и закъснението при предявяване.

Резервът за предстоящи плащания се калкулира за всеки отделен случай.

Резервът за настъпили, но непредявени щети се калкулира на база статистически методи. Използваният ключов метод, или комбинация от методи, е в зависимост от класа бизнес и наблюдаваното историческо ниво на коефициента на щетимост.

Към 31 декември 2014 резервът за възникнали и необявени претенции по застраховка гражданска отговорност е изчислен на базата на определен от Комисията за финансов надзор общ минимален размер на резерва за висящи плащания на пазара претеглен в определения от комисията относителен дял на дружеството в общия брой на застрахованите МПС по години. Прилагането на верижно стълбови-методи за определяне на размера за резерва на възникнали но необявени претенции по застраховка ГО базирани на собствени статистически данни дава нестабилни резултати поради тяхната висока волатилност.

Резервите за начислени, но непредявени щети (IBNR) първоначално се оценяват брутни, след което се извършва допълнително калкулиране за установяване на дела на презастрахователите в резервите. Дружеството покрива застрахователните рискове с квотен презастрахователен договор за основните бизнес линии и от типа „excess of loss“ договори за големите щети и катастрофични рискове, което осигурява сигурна защита за застрахователя при възникване на голям брой малки щети както и единични големи искове. Методът, използван от Дружеството, се базира на исторически данни, брутен очакван размер на резерва за възникнали, но непредявени щети и данни за презастрахователната програма, за да се определи размера на вземанията от презастрахователите.

22. Задължения към презастрахователи и други задължения

	<u>2015</u>	<u>2014</u>
Задължения от директно застраховане	-	-
Задължения към презастрахователи	755	1 834
Задължения по лизингови договори	317	123
Други задължения	13 295	9 627
Общо задължения	<u>14 367</u>	<u>11 584</u>

23. Акционерен капитал и резерви

	<u>2015</u>	<u>2014</u>
Основен капитал	16 470	11 754
Законови резерви	1 309	1 309
Премиен резерв	9 555	8 612
Преоценъчен резерв	-	-
Общо капитал и резерви	<u>27 334</u>	<u>21 675</u>

През отчетния период е извършено увеличение на акционерния капитал на дружеството чрез публично предлагане, вследствие на което са емитирани 4 716 444 нови акции с номинална стойност 1.00 лев и емисионна стойност 1.20 лева. Към 30 юни 2015 г. акционерният капитал е в размер на 16 470 хил. лв., разпределен в 16,470,000 обикновени акции с номинал 1 лев всяка. Законовите резерви включват законовия резерв, определен с изискванията на ТЗ. Премийният резерв се образува като разлика между емисионната и номиналната стойност на новоемитираните акции на Дружеството. Други резерви включват допълнителни резерви, одобрени от Общи събрания на акционерите.

Акционерна структура

	<u>Към 30 септември 2015</u>		<u>Към 31 декември 2014</u>	
	Капитал	Процент	Капитал	Процент
„Евроинс иншурънс груп“ АД	13 775 972	83.64	9 183 486	78.13
Други	2 694 028	16.36	2 570 070	21.87
	<u>16 470 000</u>	<u>100.00</u>	<u>11 753 556</u>	<u>100.00</u>

24. Свързани лица

Лицата се считат за свързани, когато едното контролира другото или има значително влияние върху вземаните от другото решения във финансовата и оперативната политика.

Всички значими вътрешнофирмени сделки, инвестиции и други счетоводни сметки със свързани лица и с директори, се класифицират като сделки със свързани лица. Тези сделки се сключват при пазарни условия.

Няма значими сделки със свързани лица през отчетния период.